

...арс небосклонътъ е не твърде обширенъ, и това, щото тие знаятъ, знаятъ го въ еднакавъ смисалъ, който е останалъ у тѣхъ отъ дѣда и отъ баба; а Хаджи Генчо не е такавъ, той обработва своето знание, и ако е майка му знаела три, то той знае пѣли триесетъ. Когато ти попиташи нѣкой други бѣлгаринъ за нѣщо, то той ще да ти каже това, щото е чулъ отъ майка си; а Хаджи Генчо ще да ти разскаже за сичко подробно, като по книга. Е, напримѣръ, попитай го: „Дѣдо Хаджия, а дека живѣе дяволътъ?“ — „Въ тартарътъ,“ ще да отговори важно дѣдо ти Хаджия, и като владишкиятъ ерокирикъ ще да ти разскаже за сичко на тѣжно, чета то книга чете: какъ тамъ дявовете живѣятъ, какъ вдатъ, какъ спатъ, какъ са оми- вать, и се нататакъ. . . .

Въ черкова Хаджи Генчо ходи сѣки день: въ недѣля и по голѣмите праздници той сѣди въ голѣмиятъ тронъ при панта-